

τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἦ
 δυσάλιον ἐν πελάγει
 καὶ σαλεύῃ πόλις· ἔστι Φρυγῶν τις
 ἔστιν ἄλκιμος, ἐνὶ δὲ θράσος 250
 ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν ὅς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
 τίν' ἀνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ. β'.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῖμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον
 κρᾶτ' ἐνέγκοιθ' Ἑλένα κακόγαμβρον 260
 ἐς χέρας γόον, ὅς ἐπὶ πτόλιιν
 ὅς ἐπὶ γᾶν Τροίαν χιλιόναυν ἤλυθ' ἔχων στρατείαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀναξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος
 εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν. 265
 ΕΚ. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τελεσφόρους
 ἦκειν εἰκας ἀγγελῶν ἴν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἢ θρόνους πατρὸς,
 οἱ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιμνίων; 270
 ΑΓ. σκαιοὶ βοτῆρῆς ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγω.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
 ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.
 ΑΓ. τοιαῦτα καὶ γὰρ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείχει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῆδε γῆ.
 ΕΚ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;
 ΑΓ. Θρήκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκειται.
 ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα. 280
 ΑΓ. ἔγνωσ' λόγου δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας.
 ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδῆς ὀργάδας πορεύεται,
 πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτοῦ;
 ΑΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.